

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 612/2025-24

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Petra Molnára a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov 1. [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 2. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 3. [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 4. [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 5. [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 6. [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 7. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 8. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 9. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 10. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 11. [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 12. [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 13. [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 14. [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 15. [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 16. [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 17. [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 18. [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 19. [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 20. [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 21. [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 22. [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 23. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 24. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 25. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 26. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 27. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],

28. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 29. [REDACTED],

[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 30. [REDACTED],

[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 31. [REDACTED],

[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 32. [REDACTED],

[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 33. [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 34. [REDACTED], [REDACTED],

[REDACTED], 35. [REDACTED], [REDACTED],
[REDACTED], 36. [REDACTED], [REDACTED], V [REDACTED]
[REDACTED], 37. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]
[REDACTED], 38. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],
39. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 40. [REDACTED],
[REDACTED], [REDACTED], 41. [REDACTED], [REDACTED]
[REDACTED], [REDACTED], 42. [REDACTED], [REDACTED],
[REDACTED], 43. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]
[REDACTED], 44. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]
[REDACTED], 45. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 46. [REDACTED]
[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 47. [REDACTED]
[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených advokátom
JUDr. Bohumilom Novákom ml., Horná 27, Banská Bystrica, proti rozsudku Najvyššieho
správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Svk/28/2024 z 26. júna 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 6. októbra 2025 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom najvyššieho správneho súdu sp. zn. 1Svk/28/2024 z 26. júna 2025, ktorý navrhujú zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie najvyššiemu správnenému súdu. Sťažovatelia požadujú aj priznanie náhrady trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovatelia správnu žalobou opomenutého účastníka napadli rozhodnutia mesta Liptovský Mikuláš (ďalej len „žalovaný správny orgán“) č. MsÚ/ÚRaSP/2021/3998-6/JVar z 5. novembra 2021, č. MsÚ/ÚRaSP/2022/4638-4/JVar z 18. augusta 2022, č. MsÚ/ÚRaSP/2022/4468-6/JVar z 18. augusta 2022, č. MsÚ/ÚRaSP/2022/4637-4/JVar z 19. augusta 2022 a č. MsÚ/ÚRaSP/2022/5717-4/JVar z 29. septembra 2022, ktorými ako stavebný úrad rozhodol o umiestnení stavby „Bytové domy Lúka Palúdzka“, povolil uskutočnenie stavby „Predĺženie miestnej komunikácie, uskutočnenie stavby - Rozšírenie NNK, uskutočnenie stavby - Vodovodné prípojky, Plynovod a prípojky, Verejné osvetlenie, Optická sieť a Elektrické rozvody a prípojky, uskutočnenie stavby - Bytový dom Horec - Šafrán, Bytový dom Skorocel, Oplotenie a Sadové a terénne úpravy“. Uvedené rozhodnutia žalovaný správny orgán oznámil a doručil podľa § 42 ods. 2 a § 69 ods. 1 stavebného zákona verejnou vyhláškou.

3. Sťažovatelia ako vlastníci susediacich pozemkov a stavieb podali správnu žalobu opomenutých účastníkov územného a povoľovacieho konania, pretože im žalovaný správny orgán nedoručil rozhodnutia do vlastných rúk a dôvody takejto formy doručovania ani neodôvodnil.

4. O správnej žalobe rozhodol Správny súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. ZA-31S/206/2022-122 z 30. apríla 2024 tak, že ju odmietol. Z odôvodnenia vyplýva, že správny súd ustálil, že sťažovatelia neboli opomenutými účastníkmi v územnom a stavebných konaniach, v ktorých žalovaný vydal rozhodnutia, ktorých doručenia sa domáhali žalobou opomenutého účastníka konania, preto ich žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. e) Správneho súdneho poriadku odmietol ako podané neoprávnenými osobami. Začatie všetkých piatich správnych konaní (v jednom prípade o umiestnení stavby a v štyroch o povolení stavieb) stavebný úrad oznámil účastníkom konania formou verejnej vyhlášky v zmysle § 36 ods. 4 stavebného zákona a § 61 ods. 4 stavebného zákona. Podstatou sporu bola otázka, či sťažovatelia boli opomenutými účastníkmi v konaní, ak žalovaný správny orgán doručoval už označené rozhodnutia formou verejnej vyhlášky. V konaní nebola sporná otázka, že sťažovateľom postavenie účastníkov konaní patrí. Účastníctvo správny súd ustálil podľa § 34 ods. 2 a § 59 ods. 1 písm. b) stavebného zákona, ktorý je vo vzťahu k správnomu poriadku *lex specialis*, pretože sťažovatelia sú vlastníkami pozemkov, ktoré priamo susedia s pozemkami, na ktorých majú byť umiestnené stavby a na ktorých budú realizované povolené stavby. Správny súd uzavrel, že sťažovateľom však neprináleží postavenie opomenutého účastníka, keďže orgán verejnej správy – stavebný úrad doručoval formou verejnej vyhlášky a nemal povinnosť doručovať jednotlivo všetkým do úvahy pripadajúcim dotknutým účastníkom konania do vlastných rúk. Doručovanie verejnou vyhláškou je realizované na základe zásady práva patria bdelym. Bolo vecou sťažovateľov, aby sa zaujímali o svoje práva a adekvátne reagovali po zverejnení verejnej vyhlášky pri oznámení začatia územného konania, ako aj stavebných konaní, rovnako po oznámení rozhodnutí vydaných v týchto administratívnych konaniach. Podľa názoru správneho súdu nedošlo k sťažovateľmi tvrdenému porušeniu procesných práv účastníkov, ak jednotlivé úkony stavebného úradu boli oznamované verejnou vyhláškou. Je irelevantné, že žalovaný poznal adresu žalobcov, pretože prvoradým je to, či boli naplnené zákonné dôvody na formu doručovania verejnou vyhláškou v zmysle § 36 ods. 4, § 42 ods. 2, § 61 ods. 4 a § 69 ods. 1 stavebného zákona. V prípade verejnej vyhlášky ide o odlišný spôsob doručovania, pri ktorom absentuje preukázanie doručenia konkrétnej fyzickej osobe alebo právnickej osobe. Dôkazom doručenia je preukázanie vyvesenia na úradnej tabuli a zvesenia na 15. deň. Posledný deň vyvesenia (15. deň) sa považuje za deň doručenia. Preukázanie takéhoto doručenia nebolo v žalobách spochybňované a ani správny súd nezistil, že by k takémuto doručeniu nedošlo. Doručovanie kombinovaným spôsobom, teda jednak verejnou vyhláškou a jednak aj fyzicky do vlastných rúk, je nesprávny postup nemajúci oporu v právnom poriadku. Správny súd preveril povahu umiestnenej stavby či stavebných objektov a konštatoval, že žalovaný správny orgán postupoval v súlade so zákonom, pretože forma oznamovania jednotlivých úkonov, ako aj rozhodnutí stavebného úradu zodpovedá povahe umiestnenej/povolenej stavby, resp. stavebných objektov (veľký počet účastníkov, pozn.). K námietke neodôvodnenia spôsobu doručovania správny súd uviedol, že nebolo povinnosťou stavebného úradu uvádzať, kto je účastníkom administratívneho konania. Je na úvahe správneho orgánu posúdenie vhodnosti doručovania. Poukázal pritom na to, že právna úprava nerieši, aký počet účastníkov sa považuje za veľký v územnom/stavebnom konaní, avšak podporne poukazuje na právnu úpravu platnú v Českej republike, kde zákon č. 500/2004 Sb. správni řád v znení neskorších predpisov ustanovuje, že ak

osobitný zákon neustanovuje inak, rozumie sa konaním s veľkým počtom účastníkov konanie s viac než tridsiatimi účastníkmi (§ 144 ods. 1). Správny súdny poriadok v § 52 umožňuje v prípade, ak je väčší počet žalobcov, ďalších účastníkov alebo osôb zúčastnených na konaní, za ktorý považuje viac ako 10, dohodnúť sa na spoločnom zástupcovi.

5. Sťažovatelia podali kasačnú sťažnosť, v ktorej namietali nesprávne právne posúdenie ich postavenia ako opomenutých účastníkov a odmietnutie spravodlivosti. Namietali, že išlo o účelový postup stavebného úradu, ktorý im mal doručovať písomnosti aj do vlastných rúk, a zastávali názor, že počet 47 účastníkov nezodpovedá pojmu veľký počet účastníkov ani účelu inštitútu doručovania verejnou vyhláškou. Namietali, že zo žiadneho z úkonov žalovaného nebolo možné zistiť, že sťažovateľov považuje za účastníkov konania ani koho za účastníka považuje, preto nie je možné ani určiť, že by v konaní bol veľký počet účastníkov. Doručovanie verejnou vyhláškou je možné uplatniť len na základe existencie zákonom predpokladaných dôvodov na to, aby sa nepoužilo riadne doručovanie do vlastných rúk, ale zjednodušený postup. Žalovaný správny orgán neuviedol žiadne dôvody na postup doručovania formou verejnej vyhlášky a sťažovatelia tvrdili, že zákonné podmienky neboli v tejto veci splnené.

6. O kasačnej sťažnosti sťažovateľov rozhodol najvyšší správny súd napadnutým rozsudkom sp. zn. 1Svk/28/2024 z 26. júna 2025 tak, že ju zamietol. V odôvodnení poukázal na účel inštitútu opomenutého účastníka, ktorým je zabezpečenie subjektívnych práv u tej osoby, ktorej prináležalo postavenie účastníka v administratívnom konaní a orgán verejnej správy s ňou nekonal v tom rozsahu, že jej nedoručil ním vydané meritórne, resp. konečné rozhodnutie alebo opatrenie. Správna žaloba opomenutého účastníka preto nesmeruje k zrušeniu rozhodnutia žalovaného, ale len k zabezpečeniu jeho riadneho doručenia účastníkovi, ktorý sa následne bude môcť domáhať ochrany svojich subjektívnych práv v inštančnom postupe alebo v správnom súdnom prieskume. Najvyšší správny súd poukázal na nález ústavného súdu č. k. III. ÚS 351/2016-49 z 13. septembra 2016 (bod 40 odôvodnenia) a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžp/19/2011 z 30. marca 2012, z ktorých vyplýva, že v zákonnej definícii opomenutého účastníka je zřejmé, že postavenie opomenutého účastníka nepatrí tej osobe, s ktorou síce orgán verejnej správy nekonal ako s účastníkom administratívneho konania, hoci jej takéto postavenie inak patrilo, avšak vo veci vydané meritórne alebo konečné rozhodnutie, resp. opatrenie nebolo v zmysle osobitnej právnej úpravy doručované jednotlivo do vlastných rúk, ale bolo oznamované verejnou vyhláškou. Postavenie opomenutého účastníka si teda nemožno uplatňovať v tom prípade, ak orgán verejnej správy oznamoval dotknuté rozhodnutie alebo opatrenie verejnou vyhláškou. Pri oznamovaní verejnou vyhláškou sa totiž zastáva názor, že došlo k doručeniu rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy všetkým účastníkom konania. Stavebný úrad nemal povinnosť doručovať jednotlivo všetkým do úvahy pripadajúcim dotknutým účastníkom konania. Doručovanie sťažovateľmi požadovaným spôsobom – verejnou vyhláškou aj do vlastných rúk nemá oporu v zákone a išlo by o nesprávny postup.

II.

Sťažnostná argumentácia

7. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľov je namietané porušenie práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces napadnutým rozsudkom z dôvodu, že najvyšší správny súd formalisticky redukoval rozsah súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Sťažovatelia namietajú,

že sa najvyšší správny súd nezaoberal námietskou, že v rozhodnutiach doručovaných verejnou vyhláškou nebolo dostatočne určené, kto sú účastníci konania. Sťažovatelia vytkli najvyššiemu správne súdu aj nesprávne právne posúdenie námietky, že ak nie je stanovený okruh účastníkov, nemožno zistiť ani splnenie zákonnej podmienky veľkého počtu účastníkov. Sťažovatelia sa o vec zaujímali, ale napriek tomu sa nedozvedeli o rozhodnutiach orgánu, ktorý využil doručovanie verejnou vyhláškou, aby obišiel už predtým vyjadrené námietky sťažovateľov (petícia, pozn.). Práve podstatou správnej žaloby opomenutého účastníka je povinnosť správneho súdu preskúmať oprávnenosť doručovania správnym orgánom, pretože ak účastníkmi neboli rozhodnutia zákonne doručené, správny orgán s nimi nekonal zákonne, teda ich opomenul. Sťažovatelia v konaní namietali, že doručovanie verejnou vyhláškou je možné uplatniť len na základe existencie zákonom predpokladaných dôvodov na to, aby sa nepoužilo riadne doručovanie do vlastných rúk, ktoré musí mať vždy prednosť pred doručovaním verejnou vyhláškou v záujme ochrany procesných oprávnení účastníkov. Tiež namietali, že mali legitímne očakávanie, že vo veci, ktorá sa bezprostredne týka ich susedstva, s nimi bude žalovaný riadne konať v stavebnom konaní, budú musieť byť upovedomení riadnym doručením príslušných úkonov žalovaného správneho orgánu tak, ako to je v stavebných konaniach bežné a obvyklé. Ich legitímne očakávania žalovaný správny orgán svojvoľným postupom obišiel, arbitrárne a nepreskúmateľne určil, že ide o konanie s väčším počtom účastníkov a doručoval neurčeným adresátom verejnou vyhláškou. Nesprávnym procesným postupom tak žalovaný správny orgán znemožnil účastníkom konania, aby uskutočnili im patriace procesné práva. Správne súdy nesprávnym právnym posúdením týchto námietok porušili základné právo na súdnu ochranu a spravodlivý proces sťažovateľov ústavne neakceptovateľným spôsobom.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Arbitrárnosť a zjavná neodôvodnenosť rozhodnutí všeobecných súdov je najčastejšie daná rozporom súvislostí ich právnych argumentov a skutkových okolností prerokovaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Ústavný súd vzhľadom na to, že nie je súčasťou systému všeobecného súdnictva, môže zasahovať do výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov všeobecnými súdmi len v prípadoch, keď sa ich výklad vyznačuje svojvoľou a zjavnou neodôvodnenosťou do tej miery, že to má za následok porušenie základného práva alebo slobody ústavne relevantnej intenzity.

9. V nadväznosti na uvedené sa ústavný súd zameril na posúdenie odôvodnenia napadnutého rozsudku a skúmal, či jeho obsah poskytuje dostatok dôvodov a argumentov na prijatie záveru o sťažovateľmi namietanom arbitrárnom posúdení ich kasačnej sťažnosti, ktoré by vykazovalo črty svojvoľe, alebo či sa vyskytla tvrdená vada aplikácie právnych predpisov ústavne relevantnej intenzity.

10. Sťažovatelia v konaní o správnej žalobe namietali nesplnenie podmienok na uplatnenie doručovania formou verejnej vyhlášky a požadovali doručenie administratívnych rozhodnutí do vlastných rúk. Správne súdy ustálili, že sťažovatelia splnili podmienku účastníctva konania, avšak po doručení formou verejnej vyhlášky nemožno uvažovať o žalobe opomenutého účastníka, teda požadovať doručenie do vlastných rúk. Preskúmali aj to, či boli splnené podmienky

na doručenie verejnou vyhláškou a dodržaný postup oznámenia verejnou vyhláškou. Všeobecné súdy ustálili, že okruh účastníkov administratívneho konania zodpovedal zákonnej dikcii o veľkom počte účastníkov, keď len žalobcov je 47, a tým nie je ani vyčerpaný celý okruh účastníkov. Uvedené hodnotenie nevykazuje znaky svojvôle či arbitrárnosti a má racionálny základ. Vzhľadom na povahu individuálnych správnych aktov, ktoré boli oznámené formou verejnej vyhlášky, možno prisvedčiť sťažovateľom, že účastníci konania mali byť uvedení (označení) v rozhodnutí. Nejde totiž o normatívny právny akt adresovaný neurčitému počtu druhovo vymedzených osôb. Zároveň dôvodom doručovania verejnou vyhláškou podľa stavebného zákona nie je to, že by účastníci (alebo ich pobyt) boli neznámi, ako to je v prípade správneho poriadku (§ 26 ods. 2), ale že sa konanie týka väčšieho počtu účastníkov, ktorí sú správnemu orgánu známi. Uvedené procesné pochybenie však nemá potenciál ovplyvniť účinnosť doručenia formou verejnej vyhlášky, keďže zákonná podmienka väčšieho počtu účastníkov bola splnená. A práve doručenie rozhodnutia je kľúčovým účelom žaloby opomenutého účastníka, čo je pri predchádzajúcom doručení verejnou vyhláškou vylúčené.

11. Ústavný súd preto po preskúmaní obsahu napadnutého rozsudku najvyššieho správneho súdu konštatuje, že sa vo svojom rozhodnutí argumentačne vysporiadal s námietkami uplatnenými sťažovateľmi v kasačnej sťažnosti a uviedol úvahy, z ktorých vychádzal pri posudzovaní statusu opomenutého účastníka, preto ústavný súd konštatuje, že z tohto hľadiska jeho rozhodnutie nie je možné považovať za arbitrárne ani svojvoľné. Neexistuje ústavne relevantná súvislosť medzi označenými základnými právami sťažovateľov a napadnutým rozsudkom najvyššieho správneho súdu, na základe ktorej by ústavný súd v prípade prijatia ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k vysloveniu porušenia označených práv sťažovateľov. Sťažnosť sťažovateľov preto odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

12. V dôsledku odmietnutia ústavnej sťažnosti sa už ústavný súd ostatnými návrhmi obsiahnutými v petite sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu